

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று எண்பத்துமூன்று

நித்திய அஸ்திவாரம்: தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிலும்
விசுவாசியின் நம்பிக்கையிலும் கிறிஸ்து

Jeff Pippenger
2024-04-13

“பேதுரு அறிக்கையிட்டிருந்த சத்தியமே விசுவாசியின் விசுவாசத்தின் அடித்தளமாகும். அதுவே கிறிஸ்து தாமே நித்திய ஜீவனென்று அறிவித்திருக்கிறதாம்.” அந்த “சத்தியம்” கிறிஸ்துவின் இரு அம்சங்களை அடையாளப்படுத்தியது. முதலாவது, கிறிஸ்து தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறார் என்பதாகும். தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் நிகழ்வுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அடையாளச் சின்னங்கள் கிறிஸ்துவையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. நிகழ்வுகளோடு அவருடைய தொடர்பு, தீர்க்கதரிசன அடையாளச் சின்னங்களின் பரிசுத்தத்தைக் குறிப்பதோடு, சிஸ்டர் வைட் நாம் அவைமீது காவல் காக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி கூறியதற்கான தர்க்கத்தையும் வழங்குகிறது; ஏனெனில் அந்த அடையாளச் சின்னங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. கிறிஸ்துவின் காலத்தில் சோதனையின் கருப்பொருளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அடையாளச் சின்னம் அவருடைய ஞானஸ்நானமாகும்; அது தெய்வீக அடையாளமொன்றின் இறங்குதலால் வேறுபடுத்திக்காட்டப்பட்ட பரிசுத்த சீர்திருத்த வரிசைகளிலுள்ள பிற நிகழ்வுகளோடும் ஒத்திசைந்திருந்தது.

மோசேயின் சீர்திருத்த வரிசையில், படைப்பாளர் படைப்புடன் இணைந்ததற்கான ஒரு குறியீடாகிய எரியும் முட்புதரில் தெய்வீகம் இறங்கி தங்கியது. எழுபது ஆண்டுகளின் முடிவிலான சீர்திருத்த வரிசையில், முதல் அரசாணையுடன் முன்னேற சைரசுக்கு வல்லமையளிக்க மிகாயேல் இறங்கினார்; அதே சமயத்தில் தானியேல் கிறிஸ்துவின் சாயலாக மாற்றப்பட்டார். கிறிஸ்துவின் சீர்திருத்த வரிசையில், மனிதத்துவத்துடன் இணைந்த தெய்வீகத்தின் குறியீடாகிய தேவனுடைய குமாரனை அபிஷேகம் செய்ய பரிசுத்த ஆவி புறாவின் ரூபத்தில் இறங்கினார். மில்லரைட் வரலாற்றில், 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று இறங்கிய தூதன் “இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறொருவருமல்ல”; அவர் உண்டுகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு சிறு புத்தகத்துடன் இறங்கினார், அவரே அந்தச் சிறு புத்தகம். அங்கே, வானத்தின் அப்பத்தின் மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் புசித்தலும் குடித்தலும் மூலமாக தெய்வீகமும் மனிதத்துவமும் இணைவது நிறைவேறுகிறது என்பதை அவர் வெளிப்படுத்தினார்.

பரிசு த்த வரலாறு பரிசு த்தமானது , ஏனெனில் அது கி றி ஸ்து வி ன் சந்நிதி யால் உடலு ற வெளிப்படு த்தப்படு கி றது . வரு ங்கால நிகழ்வு களை அடையாளப்படு த்து ம் தேவனு டைய வார்த்தையி ன் மு ன்னறி வி ப்பு கள் இயேசு கி றி ஸ்து வே; ஏனெனில் அவர் “வார்த்தை” ஆவார். அந்த மு ன்னறி வி ப்பு கள் வரலாற்றி ல் நிறைவேறு ம் போது , அந்த நிகழ்வு கள் அவரு டைய வார்த்தையி ன் நிறைவேற்றத்தைக் கு றி க்கி ன்றன; அவரு டைய வார்த்தையே சத்தி யம். மு ன்னறி வி ப்பை வெளிப்படு த்து வது அவரு டைய வார்த்தையே; நிகழ்வு வந்து சேரு ம் போது நிறைவேறு வது அவரு டைய வார்த்தையே; ஆகையால் ஆரம்பத்தி லு ம் மு டி வி லு ம் இயேசு கி றி ஸ்து வே இரு க்கி றார், ஏனெனில் அவர் ஆல்பாவு ம் ஓமேகாவு ம் ஆவார் ஆகவே, இயேசு கி றி ஸ்து என்று ம் ஜீ வனு ள்ள தேவனு டைய கு மாரன் பேது ரு அறி வி த்தபோது , அவர் இயேசு கி றி ஸ்து வே ஆன ஒரு வழி க்கு றி யைச் சு ட்டி க்காட்டி னார்; மேலு ம் கடைசி நாட்களில் அதன் பரிபூ ரண நிறைவேற்றத்தை அடையு ம் ஒரு வழி க்கு றி யையு ம் சு ட்டி க்காட்டி னார். செப்டம்பர் 11, 2001 கி றி ஸ்து வி ன் பரிபூ ரண நிறைவேற்றமாக இரு ந்தது .

2001 செப்டம்பர் 11-இன் தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றத்தை நிராகரிப்பது, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவை நிராகரிப்பதற்குச் சமம். பேதுருவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அந்தச் சத்தியம் “விசுவாசியின் விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரம்” ஆக இருந்தது; மேலும் 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று கிறிஸ்து, தமது கடைசி நாட்களின் ஜனங்களை, எரேமியாவின் “பழைய பாதைகளுக்கு” மீண்டும் நடத்தினார்; அவை முதல் மற்றும் மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளின் இயக்கத்தின் “அஸ்திவாரங்களை” குறிக்கின்றன. நான்கு தூதர்கள் நான்கு காற்றுகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் காலப்பகுதியில் முத்திரையிடப்படுகிற ஒருநூற்று நாற்பத்திநான்காயிரத்தைப் பேதுரு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். முத்திரையிடும் காலம் ஒரு குறிப்பிட்ட தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியாகும்; அது 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று ஆரம்பித்து, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் முடிவடைகிறது. இயேசு எப்போதும் ஒரு காரியத்தின் முடிவை, ஒரு காரியத்தின் தொடக்கத்தின் மூலம் விளக்குகிறார்.

மு த்தி ரையி டு ம் காலத்தி ன் தொடக்கத்தி ல், வெளிப்படு த்தல் பதி னெட்டாம் அதி காரத்தி ன் தூ தன் இறங்கி வந்தான்; ஞானஸ்நானத்தி ன் சமயத்தி ல் பரிசு த்த ஆவி யானவர் இறங்கி யது போலவே. மேலு ம், அந்தத் தூ தன் “இயேசு கி றி ஸ்து வையே அன்றி கு றைந்த ஒரு வரல்ல”; ஏனெனில் மி ல்லரைட் வரலாற்றி ல் தமது மகி மையால் பூ மி யை ஒளிரச் செய்ய இறங்கி ய அந்தத் தூ தன் “இயேசு கி றி ஸ்து வையே அன்றி கு றைந்த ஒரு வரல்ல.” வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி னேரத்தி ல், “இயேசு கி றி ஸ்து வையே அன்றி கு றைந்த ஒரு வரல்ல” மறு படி யு ம் இறங்கி , வெளிப்படு த்தல் பதி னெட்டாம் அதி காரத்தி ன் இரண்டு செய்தி களில் இரண்டாவதானதை அறி வி க்கி றார்; அவர்

தமக்கு ரிய மற்ற ஆடு களை பாபி லோனிலி ரு ந்து வெளியே அழைக்கு ம் போது அப்படிச் செய்கி றார். மு த்தி ரையி டு ம் காலத்தி ன் அந்தக் காலப்பகு தி யி ன் நடு வி ல், ஒரு தூ தன் இறங்கி வந்தான்; மி ல்லரைட் இயக்கத்தி ன் மு தல் ஏமாற்றத்தி ன் சமயத்தி ல், 1844 ஏப்ரல் 19 அன்று இரண்டாம் தூ தன் இறங்கி யது போலவே.

அந்த இரண்டாம் தூதன் வந்ததிற்கும், 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மூன்றாம் தூதன் வந்ததிற்கும் இடையிலான காலத்தில், நடுநிசி கூக்குரல் செய்தி வந்தபோது இரண்டாம் தூதனுக்கு வல்லமையைச் சேர்க்க அநேக தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். மில்லரைட் வரலாற்றில் இந்தத் தூதர்கள் வந்த அந்த வரலாற்றைப் பற்றி பேசும்போது, இந்தச் செய்திகளை நிராகரித்தவர்கள், யூதர்கள் கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்ததுபோலவே நிச்சயமாக கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்தவர்கள் என்று சகோதரி வைட் எங்களுக்கு அறிவிக்கிறார்.

“யூதர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்ததுபோலவே, பெயரளவிலான சபைகள் இச்செய்திகளைச் சிலுவையில் அறைந்துவிட்டன; ஆகையால், மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் செல்லும் வழியை அவர்கள் அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்; மேலும், அங்கே இயேசு செய்யும் பரிந்துரையினால் அவர்கள் எந்த நன்மையும் அடைய முடியாது என்பதை நான் கண்டேன்.” ஆரம்ப எழுத்துகள், 261.

தேவதூதர்கள் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் செய்திகள் நிராகரிக்கப்படும்போது, அவை கிறிஸ்துவின் சிலுவைப்படுத்துதலைக் குறிக்கின்றன; ஏனெனில் அவர் அந்தச் செய்திகளையும் அவற்றின் வரலாற்று நிறைவேற்றத்தையும் தன்னகத்தே உடையவராயிருக்கிறார். ஜூலை 18, 2020 அன்று, “இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சமமான ஒருவரும் அல்லாது” அவர் இறங்கி வந்தார்; இதனால் முதல் ஏமாற்றமும் தாமதக் காலத்தின் தொடக்கமும் குறிக்கப்பட்டது. தெருக்களில் கொல்லப்பட்டவராய், அவருடைய கடைசி நாட்களின் ஜனங்களான இறந்த உலர்ந்த எலும்புகள், மனிதரை மீண்டும் ஜீவனுக்கு வரச் செய்யக்கூடிய ஒரே சத்தத்தைக் கேட்டு எழுப்பப்பட வேண்டியிருந்தது.

மெய்யாகவே, மெய்யாகவே, நான் உங்களு க்குச் சொல்லு கி றேன்: மரித்தோர் தேவனு டைய கு மாரனின் சத்தத்தைக் கேட்கு ம் நேரம் வரு கி றது ; இப்பொழு து ம் வந்தி ரு க்கி றது ; கேட்கி றவர்கள் உயி ர்பெறு வார்கள். ஏனெனில், பி தாவு க்கு தம்மி லே உயி ர் இரு க்கி றது போல, கு மாரனு க்கு ம் தம்மி லே உயி ர் இரு க்கு ம்படி அரு ளியு ள்ளார். மேலு ம், அவர் மனு ஷகு மாரன் என்பதி னால், நியாயத்தீ ர்ப்பு செய்யு ம் அதி காரத்தையு ம் அவரு க்குக் கொடு த்து ள்ளார். இதைக் கு றி த்து ஆச்சரியப்படாதீ ர்கள்; ஏனெனில், கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரு ம் அவரு டைய சத்தத்தைக் கேட்கு ம் நேரம் வரு கி றது . அப்பொழு து அவர்கள் வெளிப்பட்டு வரு வார்கள்; நன்மை செய்தவர்கள் ஜீ வனு க்கு ரிய உயி ர்த்தெழு தலு க்காகவு ம், தீ

செய்தவர்கள் தண்டனைக்கு ரிய உயி ர்த்தெழு தலு க்காகவு ம் வரு வார்கள். யோவான் 5:25-29.

2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலை மாதத்தில், அவருடைய சத்தம் இறந்த உலர்ந்த எலும்புகளை ஜீவனுக்குக் கூப்பிட்டது; பின்னர் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் முத்திரையிடும் காலத்தின் தொடக்கத்தை மறுபடியும் மீட்டுரைத்தன; ஏனெனில் 2023 ஜூலை, முத்திரையிடும் காலத்தின் முடிவுக் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அப்போது அவருடைய ஜனங்கள் மீண்டும் எரேமியாவின் பண்டைய பாதைகளுக்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டனர்; மில்லரைட் வரலாற்றின் அஸ்திவாரங்களுக்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டனர். மில்லரைட்களின் தொடக்கத்தினதும் முடிவினதும் அஸ்திவாரச் செய்தி, மில்லரைட் வரலாற்றின் முதல் மற்றும் கடைசி செய்திகள் ஆகும்; அது லேவியராகமம் அதிகாரம் இருபத்தாறு கூறும் "ஏழு காலங்கள்" என்பதேயாகும்.

2023 ஆம் ஆண்டின் ஜூலை மாதத்தில், தேவனுடைய கடைசி நாள்களின் மக்கள் மீண்டும் ஒருமுறை அந்தச் சிறிய புத்தகத்தை எடுத்துத் தின்றுகொள்ளும்படி கட்டளையிடப்பட்டார்கள். அவர்கள் அந்தச் சிறிய புத்தகத்தைத் தின்னும்போது, வெளிப்படுத்தல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் உள்ள மூன்றாம் ஐயோவின் செய்தியை (கிழக்கிலிருந்து வரும் செய்திகளை) மற்றும் தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் செய்தியை (வடக்கிலிருந்து வரும் செய்திகளை) ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதை அறிய அவர்கள் சோதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தச் சோதனைச் செயல்முறை அவர்களை தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதிமூன்றாம் முதல் பதினைந்தாம் வசனங்களுக்குக் கொண்டு செல்கிறது; அது பானியம் போராகும்; அது கெய்சரியா பிலிப்பியாகும்; மேலும் அது நள்ளிரவுக் கூக்குரலின் செய்தியாகும், அங்கே அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டிருக்கும் இரு வகுப்பினர் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள்; ஒரு வகுப்பு "நன்மை செய்தவர்கள் ஜீவனுக்குரிய உயிர்த்தெழுதலுக்கும்; தீமை செய்தவர்கள் தண்டனைக்குரிய உயிர்த்தெழுதலுக்கும்."

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்திலும் மூன்று சத்தங்கள் உள்ளன; அவை அனைத்து ம் "இயேசு கிறிஸ்து வைவிடவரும்கு றையாத ஒரு வரின் சத்தமே" ஆகும். வெளிப்படுத்தி னவி சேஷம் பதினெட்டாம் அதி காரத்தி ன்மு தல் சத்து , நியூ யார்க் நகரத்தி ன் மகத்தான கட்டிடங்கள் தேவனுடைய ஒரு தொடுதலி னால்தரைமட்டமாக்கப்பட்டபோது ஒலித்தது . இரண்டாவது சத்து , கல்லறைகளிலிருந்து இறந்தவர்களை அழைத்து வெளியே வரச் செய்யும்பி ரதானது தனாகி யமி காயேலி ன் சத்தமாகும் . மூன்றாவது வெளிப்படுத்தி னவி சேஷம் பதினெட்டாம் அதி காரத்தி ன் இரண்டாவது சத்தமாகும்; அது வெளிப்படுத்தி னவி சேஷம் பதினொன்றாம் அதி காரத்தி ல்கூ றப்படு ம் "பெரியபூ மி யதி ர்ச்சி "யி ன் வேளையி ல் அவருடைய வேறொரு மந்தையை பாபி லோனிலிருந்து வெளியே

அழைக்கி றது . கய்சரியா பி லி ப்பி யி ல் பேது ரு செய்த அறி க்கையி பரிபூ ரண நிறைவேற்றம், கி றி ஸ்து தமது கடைசி நாளின் ஜனங்களை “கடைசி நாட்களைச் சார்ந்த தானியேலி ன் தீ ர்க்கதரிசனப் பகு தி யி டம்” நடத்தி ஸ் செல்லு ம்போது நிகழ்கி றது .

தானியேல் 11 ஆம் அதிகாரத்தின் 13 முதல் 15 வரை உள்ள வசனங்களின் பானியம், நள்ளிரவு முழக்கத்தின் செய்தியை அடையாளப்படுத்தும் வகையில் முத்திரையிடப்பட்டிருந்த தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் “பகுதி” ஆகும். பானியம் என்பது 1844 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நடைபெற்ற எக்செட்டர் முகாம் கூட்டமாகும்; அது டொனால்டு டிரம்பின் இரண்டாம் பதவிக்காலத்தில் நிறைவேறும் ஒரு வரலாறாகும்; மேலும், அது ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரையைப் பதிக்கும் தீர்க்கதரிசனச் செய்தியாகும். நாம் இப்போது ஆய்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த வசனங்கள் மிகவும் பரிசுத்தமான நிலமாக இருக்கின்றன.

“பேதுரு அறிக்கையிட்ட அந்தச் சத்தியமே விசுவாசியின் நம்பிக்கையின் அஸ்திவாரம் ஆகும். கிறிஸ்துவே தாமே அதை நித்திய ஜீவன் என்று அறிவித்துள்ளார். ஆனால் இந்த அறிவைப் பெற்றிருப்பது தன்னைத் தானே மகிமைப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கான எந்த அடிப்படையும் அல்ல. அது பேதுருவுக்குத் தன்னுடைய சொந்த ஞானத்தினாலும் நற்குணத்தினாலும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. மனுஷகுலம் தன்னாலே தெய்வீகத்தை அறியும் அறிவை ஒருபோதும் அடைய முடியாது. ‘அது வானத்தைவிட உயர்ந்தது; நீ என்ன செய்ய முடியும்? பாதாளத்தைவிட ஆழ்ந்தது; நீ என்ன அறிய முடியும்?’ யோபு 11:8. ‘கண் காணாததும், செவி கேளாததும், மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றாததுமான’ தேவனுடைய ஆழமான காரியங்களை, தத்தெடுக்கப்பட்ட பிள்ளைத்துவத்தின் ஆவியாலே மட்டுமே நமக்குத் தெரியப்படுத்த முடியும். ‘தேவன் அவைகளைத் தம்முடைய ஆவியினாலே நமக்கு வெளிப்படுத்தினார்; ஏனெனில் ஆவியானவர் சகலத்தையும், தேவனுடைய ஆழங்களையுங்கூட ஆராய்கிறார்.’ 1 கொரிந்தியர் 2:9, 10. ‘கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயப்படுகிறவர்களிடத்தில் இருக்கிறது;’ மேலும் பேதுரு கிறிஸ்துவின் மகிமையை உணர்ந்திருந்ததே, அவர் ‘தேவனால் போதிக்கப்பட்டவன்’ என்பதை உறுதிப்படுத்தும் சான்றாக இருந்தது. சங்கீதம் 25:14; யோவான் 6:45. ஆஹா, நிச்சயமாக, ‘சீமோன் பார்யோனாவே, நீ பாக்கியவான்; ஏனெனில் மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்குத் தெரிவிக்கவில்லை.’”

இயேசு தொடர்ந்து கூ றி னார்: “நானு ம் உனக்கு ஸ் சொல்லு கி றேன்: நீ பேது ரு ; இந்தக் கன்மலையி ன் மேல் நான் என் சபையை கட்டு வேன்; பாதாளத்தி ன் வாசல்கள் அதற்கெதி ராக வல்லமையு றாது .” ‘பேது ரு ’ என்ற சொல் ஒரு கல்லை—உரு ளு ம் கல்லை—கு றி க்கி றது . சபை நிறு வப்பட்ட கன்மலை பேது ரு அல்ல. அவர் தம் ஆண்டவரை

சாபங்களு டனு ம் ஆணையி டு தலு டனு ம் மறு த்தபோது , பாதாளத்தி வாசல்கள் அவர்மேல் வல்லமையு ற்றன. சபை, பாதாளத்தி ன் வாசல்கள் வெல்ல மு டி யாத ஒரு வர்மேல் கட்டப்பட்டது .” The Desire of Ages, 413

கிறிஸ்து கெய்சரியா பிலிப்பியில் தமது சீஷர்களுக்குக் காட்சிப்படுத்திய செய்தி, நள்ளிரவுக் கூக்குரலின் செய்தியே ஆகும்; மேலும் அது, “பாதாளத்தின் வாசல்கள்” என்று அழைக்கப்பட்ட ஆலயத்தையுடைய கிரேக்கத் தெய்வமான பானுக்கும், பூமியிலிருந்து எழும் மிருகத்தின் விசுவாசதுரோகமான இரு கொம்புகளுக்கும் இடையிலான ஆவிக்குரிய போரின் சூழலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கபேயர், கிரேக்கர்களின் சமயத்திற்கு எதிராகப் போரிட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும், தேவனுடைய சபையின் பாதுகாவலர்கள் என்று தங்களைப் பிரகடனப்படுத்திய தேவனுடைய விசுவாசதுரோக ஜனங்களாயிருந்தனர். அவர்கள் தங்களை மத மற்றும் அரசியல் தலைவர்களாக இரண்டுமாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து இப்போது மிருகத்தின் உருவத்தை அமைத்துக் கொண்டும், விழிப்புணர்வுவாதம் மற்றும் தாய் பூமி என்ற உலகமயவாதிகளின் மதத்திற்கு எதிராகப் போரிட்டுக்கொண்டும் இருக்கும் அந்த வீழ்ந்த சபைகளின் விசுவாசதுரோகப் புராட்டஸ்தாந்தத்துவத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். அந்த விசுவாசதுரோகக் கொம்புகள், உலகமயவாதத்தின் மத மற்றும் அரசியல் கூறுகளுடனான தங்கள் போராட்டத்தில் மேலோங்குகின்றன; அதே சமயத்தில், மடையர் கன்னிகைகளின் கடைசி மீதிகளையும் அகற்றுவதன் மூலம், உண்மையான புராட்டஸ்தாந்தக் கொம்பு சுத்திகரிக்கப்படுகிறது; மேலும் விரைவில் வரப்போகிற ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் “பெரிய பூகம்பத்தில்” அது ஒரு கொடியாக உயர்த்தப்படுவதற்கு முன்கூட்டியே இது நடைபெறுகிறது.

தானியேல் புத்தகத்தின் தீர்க்கதரிசனத்தில் இறுதிநாட்களைச் சார்ந்த பகுதி—அது இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடாகவும், நள்ளிரவுக் கூக்குரலின் செய்தியாகவும் இருப்பது—யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கத்தினால் பானியம் எனப்படும் கெய்சரியா பிலிப்பியில் முத்திரையிழக்கப்படுகிறது. 2015 ஆம் ஆண்டில் அந்த மிருகத்தைத் தூண்டத் தொடங்கிய குடியரசுவாதத்தின் கொம்புக்கும், இப்போது வல்லமையுள்ள படையாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு வரும் உண்மையான புரொட்டஸ்டண்டுத்துவத்தின் கொம்புக்கும் எதிராக, அடியில்லாத பள்ளத்திலிருந்து எழும் நாத்திக மிருகத்துடனான போரின் நடுவில் அது முத்திரையிழக்கப்படுகிறது.

பேது ரு அறி க்கையி ட்ட அந்தச் சத்தி யம் 2001 செப்டம்பர் 11-ஆம் தேதி யி வழி க்கு றி யைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; மேலு ம், கி றி ஸ்து ஜீ வனு தேவனு டைய கு மாரன் என்பதையு ம் கு றி க்கி றது . இயேசு தேவனு டைய கு மாரன் என்பதனால் பி ரதி நிதி க்கப்படு ம் சத்தி யம், பேது ரு வி ன்

நாட்களில் இயேசு மேசி யா தானோ இல்லையோ என்பது எவ்வளவு நிச்சயமாக ஒரு சோதனைச் சத்தி யமாக இரு ந்ததோ, அதேபோல ஒரு சோதனைச் சத்தி யமாகு ம். இயேசு தேவனு டைய கு மாரன் என்பது பற்றி ப் அறி வி ப்பு , கு மாரன் யார் என்பதைப் பற்றி க் வெளிப்படு த்தப்பட்டி ரு ந்த அனைத்தையு ம்பி ரதி நிதி க்கி றது . அவர் தேவனு டைய கு மாரன் என்பதையே மட்டு ம் அல்ல, அவர் மனு ஷகு மாரனு மாயி ரு ந்தார் என்பதையு ம் அது பி ரதி நிதி க்கி றது . அது தெய்வீ கம் மனு ஷத்து வ அவதரித்ததெனு ம் சத்தி யமாகு ம்; அது வே ஒரு நூ ற்று நாற்பத்தி நாலா டேரின் மு த்தி ரையி டு ம் காலத்தி ல் நிறைவேற்றப்படு ம் காரியமாகு ம். "அவதாரம்" பற்றி ய சத்தி யம், ஆரம்பத்தி ல் "ஓய்வு நாள்" பற்றி ய சத்தி யத்தால் மு ன்மதி ரியாகக் காட்டப்பட்ட கடைசி க்காலச் சத்தி யமே ஆகு ம்.

1844 அக்டோபர் 22-ஆம் தேதி மூன்றாம் தூதன் வந்தடைந்ததைக் குறித்தது. ஒரு தூதன் வரும்போது, அந்தச் சத்தியம் முத்திரையகற்றப்படும் காலத்துக்கே ஏற்புடைய ஒரு விசேஷமான சத்தியம் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கத்தினால் திறக்கப்படுகிறது; பின்னர் அந்தச் சத்தியம் திறக்கப்படும் தலைமுறையையே அது சோதிக்கிறது. 1844 அக்டோபர் 22-ஆம் தேதியில், 1798 முதல் 1844 வரை உள்ள நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளில் அவர் எழுப்பிய ஆலயத்திற்குத் திடீரென வந்த கிறிஸ்துவின் கிரியையோடு தொடர்புடைய சத்தியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. கிறிஸ்துவின் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம், மகா ஆசாரியராகிய அவருடைய பங்கு, மிருகத்தின் முத்திரை பற்றிய பிரச்சினை, மேலும் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடுதல் ஆகியவை அனைத்தும் திறக்கப்பட்டன. அவ்விசேஷ சத்தியங்களில், ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் ஒரு தனித்த ஒளியில் சுட்டிக்காட்டிய ஒரு சத்தியம் இருந்தது என்று சகோதரி வைட்டிற்கு காண்பிக்கப்பட்டது.

பத்து கட்டளைகளின் நடுப்பகுதியில் நான்காம் கட்டளை இருந்ததையும், அதைச் சுற்றி மென்மையான ஒளிவளையம் ஒன்றிருந்ததையும் நான் கண்டபோது வியப்புற்றேன். தூதன் கூறினான்: 'வானத்தையும் பூமியையும் அவற்றினுள்ளுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கின ஜீவனுள்ள தேவனை வரையறுத்து காட்டுவது பத்து கட்டளைகளில் இதொன்றே ஆகும். பூமியின் அஸ்திவாரங்கள் இடப்பட்டபோது, ஓய்வுநாளின் அஸ்திவாரமும் அப்போதே இடப்பட்டது.'" Testimonies, volume 1, 75.

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு ம் கால வந்து சேர்ந்தி ரு ந்தது ; ஆயி னு ம், 1863 ஆம் ஆண்டி ன் கலகத்தி னால் அத் தாமதப்படு த்தப்பட வேண்டி யதாக இரு ந்தது . 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று , வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் அதி காரம் பதி னெட்டி ல் வல்லமையு ள்ள தூ தனாகச் சி த்தரிக்கப்பட்ட கி றி ஸ்து , தேவனு டைய கடைசி நாள் ஜனங்கள் உண்டு கொள்ள வேண்டி ய மறைக்கப்பட்ட ஒரு பு த்தகத்தைத்

தமது கையி ல் ஏந்தி க்கொண்டு இறங்கி யபோது , மு த்தி ரையி டு ம் செயல்மு றை ஆரம்பமானது . ஆல்பாவு ம் ஒமேகாவு மானவர் எப்போது ம் மு டி வை ஆரம்பத்தி னால் வி ளக்கி க் காட்டு கி றார்; ஆகையால், கடைசி நாட்களில் இன்னொரு சத்தி யம் வி சேஷமான ஒளியி ல் வைக்கப்பட்டது , மேலு ம் அது , கி றி ஸ்து ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரம் டே மு தல் மு றை மு த்தி ரையி ட மு யன்றபோது சி றப்பாக மு ன்னிநு த் சப்த சத்தி யத்து டன் நேரடி யாக இணைக்கப்பட்டி ரு ந்தது .

“தானியேல் தன் பங்கில் நிற்க வேண்டிய காலம் வந்துள்ளது. அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒளி இதுவரை இல்லாத வகையில் உலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய காலம் வந்துள்ளது. கர்த்தர் இத்தனை அதிகம் செய்திருக்கிறவர்களாகியோர் அந்த ஒளியில் நடப்பார்களாயின், இந்த பூமியின் வரலாற்றின் முடிவை அவர்கள் அணுகி வரும்போது, கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அவர்களுடைய அறிவும், அவரைச் சார்ந்த தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிய அவர்களுடைய அறிவும் மிகவும் அதிகரிக்கும்.”

“தேவருடன் ஐக்கியம் கொள்ளுகிறவர்கள் நீதியின் சூரியனுடைய ஒளியில் நடக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்கள் வழியைச் சீர்குலைப்பதன்மூலம் தங்கள் மீட்பரைக் அவமதிப்பதில்லை. பரலோக ஒளி அவர்கள்மேல் பிரகாசிக்கிறது. அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாயிருக்கிறதினால், தேவனுடைய பார்வையில் அளவற்ற மதிப்புடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தை எல்லாவற்றையும் மீறிய அழகும் இனிமையும் உடையதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதன் முக்கியத்துவத்தை அறிகிறார்கள். சத்தியம் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவதாரக்கொள்கை மெல்லிய ஒளிவீச்சால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறது. எல்லா இரகசியங்களையும் திறந்து, எல்லா கடினங்களையும் தீர்க்கும் சாவியே வேதாகமம் என்று அவர்கள் காண்கிறார்கள். ஒளியை ஏற்றுக்கொண்டு ஒளியில் நடக்க விருப்பமில்லாதவர்கள் தேவபக்தியின் இரகசியத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது; ஆனால் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்றத் தயங்காதவர்கள் தேவனுடைய ஒளியில் ஒளியைக் காண்பார்கள்.” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

அவதாரக் கோட்பாடு என்பது, தெய்வீகம் மனிதத்துவத்துடன் இணைந்தபோது பாவம் செய்யாது என்ற சத்தியமாகும்; கடைசி நாட்களில் அந்த அனுபவத்தை அடைந்தவர்களின் அடையாளம் ஓய்வுநாளாகும்.

மேலும், நானே அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிற கர்த்தர் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளும்படியாக, எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு அடையாளமாக என் ஓய்வுநாட்களையும் அவர்களுக்கு அளித்தேன். எசேக்கியேல் 20:12.

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்காயி ரம் பேர் நித்தி யத்தி ற்காக மு த்தி ரையி டப்படு கி றார்கள்; மேலு ம், அந்த மு த்தி ரையி டு ம் செய

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்துக்கு முந்தியவாக, முத்திரையிட்டு மசெயல்முறையின் இறுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு குறுகிய காலப்பகுதியை அடையாளப்படுத்துகிறது; அக்காலப்பகுதியில்தான் அந்த முத்திரை பதிக்கப்படுகிறது. அந்தக் குறுகிய காலப்பகுதியில் தெய்வீகத்தின் மனிதத்தன்மையுடன் நிரந்தரமாக இணைக்கப்படுகிறது.

“சகோதரரே, இந்தப் பெரிய ஆயத்தப் பணியில் நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உலகத்தோடு ஒன்றிணைகிறவர்கள் உலகத்தின் அச்சுருவைப் பெற்றுக் கொண்டு, மிருகத்தின் முத்திரைக்காகத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களை நம்பாதவர்களாக இருந்து, தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்களைத் தாழ்த்தி, சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதினால் தங்கள் ஆத்துமாக்களைச் சுத்திகரிக்கிறவர்கள், இவர்கள் பரலோக அச்சுருவைப் பெற்றுக் கொண்டு, தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரைக்காகத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அந்த முத்திரை பதிக்கப்படும் போது, அவர்களுடைய குணநலன் என்றென்றைக்கும் தூய்மையும் களங்கமின்மையும் உடையதாக நிலைத்திருக்கும்.”

“இப்போது ஆயத்தப்பட வேண்டிய காலம். தேவனுடைய முத்திரை அசுத்தமான ஆணின் அல்லது பெண்ணின் நெற்றியின்மேல் ஒருபோதும் வைக்கப்படாது. அது உயர்வாசைமிக்க, உலகத்தை நேசிக்கும் ஆணின் அல்லது பெண்ணின் நெற்றியின்மேலும் ஒருபோதும் வைக்கப்படாது. அது பொய்யான நாவுகளும் வஞ்சகமான இருதயங்களும் உடைய ஆண்களினதும் பெண்களினதும் நெற்றியின்மேலும் ஒருபோதும் வைக்கப்படாது. முத்திரையைப் பெறுகிற அனைவரும் தேவனுக்கு முன் களங்கமற்றவர்களாக—பரலோகத்திற்கான தகுதியுடையவர்களாக—இருக்க வேண்டும். முன்னேறிச் செல்லுங்கள், என் சகோதரரும் சகோதரிகளும். இச்சமயத்தில் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி நான் சுருக்கமாக மட்டுமே எழுத முடிகிறது; ஆயத்தத்தின் அவசியத்தின்மேல் உங்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக மட்டுமே எழுதுகிறேன். தற்போதைய நேரத்தின் பயங்கரமான கண்டிப்பை நீங்கள் உணரும்படியாக, வேதவசனங்களை நீங்களே ஆராயுங்கள்.” Testimonies, volume 5, 216.

முந்தைய பகுதியில், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமலுக்கு வருவதில் வேளையி லே முத்திரை பதிக்கப்படுகிறது என்று தோன்றக்கூடுமென்று அப்படியல்ல. Sister White தெளிவாகவே, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் ஒரு மகத்தான நெருக்கடி என்று கூறுகிறார்; மேலும், ஒரு நெருக்கடியி லு குணநலன் வெளிப்படுகிறது, ஆனால் அது ஒரு போது ம் நெருக்கடியி ல் வளர்ச்சி யடைவதி ல்லை என்று ம் அவர் தெளிவாகப் போதிக்கிறார். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் நேரத்தி ல் முத்திரை பதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுவது, அச்சமயத்தி ல் அது கண்கூடாகத்

தெரியவரு கி றது என்ற அர்த்தத்தி லேயே; ஏனெனில் அந்நேரத்தி ல் மு த்தி ரையு டையவர்கள் ஒரு கொடி க்கு றி யாக உயர்த்தப்படு கி றார்கள். கி ரு பைக்காலம் மு டி வடைவதற்கு மு ன்னர், மி கச்சு ரு க்கமான ஒரு காலப்பகு தி யி ல் மு த்தி ரைபதி க்கப்படு கி றது ; சப்தத்தைக் காக்கி றவர்களு க்கோ, கி ரு பைக்காலம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி னேரத்தி லேயே மு டி வடைகி றது . மு த்தி ரைபோடு ம் செயல் September 11, அன்று ஆரம்பமானது ; அப்போது எவரு ம் தேவனு டைய மு த்தி ரையைப் பெறவி ல்லை; ஏனெனில் October 22, 1844க்கு ப் பி ன்தைய காலப்பகு தி யி ல் வி ளக்கப்பட்டது போல, மு தலி ல் ஒரு பரிசோதனைச் செயல்மு றை இரு க் வேண்டி யி ரு ந்தது .

ஒவ்வொரு சீர்திருத்த இயக்கத்திலும், முடிவுகாலத்தில் முத்திரை திறக்கப்பட்ட செய்தியை வல்லமையூட்டுவதற்காகத் தெய்வீகச் சின்னம் இறங்கும் போது, ஒரு சோதனைச் செயல்முறை ஆரம்பமாகிறது. முதல் கட்டளையுடன் முன்னேறும்படி கோரேசை வல்லமையூட்டுவதற்காக மிகாயேல் இறங்கியபோது, யூதர்கள் அதன்பின் சோதிக்கப்பட்டனர்; அதாவது, முன்பிருந்த எழுபது ஆண்டுகளாக அவர்கள் வசித்து வந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, பாழடைந்திருந்த ஒரு நகரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று அதை மறுபடியும் கட்டுவார்களா என்பதில் அவர்கள் சோதிக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் போது பரிசுத்த ஆவி இறங்கியபோது, மேசியாவைப் பற்றிய விஷயத்தில் யூதர்கள் சோதிக்கப்பட்டனர். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தின் வல்லமையுள்ள தூதன் 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று இறங்கியபோது, அந்தத் தலைமுறை சிறிய புத்தகத்தை அவர்கள் உண்ணுவார்களா, மேலும் அந்தச் சிறிய புத்தகம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதில் சோதிக்கப்பட்டது.

1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று ஒரு சோதனைச் செயல்முறை ஆரம்பமானது; அது இரு வகையான ஆராதகர்களை உருவாக்கியது; அதில், பரிசுத்தப் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் ஆட்டுக்குட்டியைப் பின்பற்றியவர்கள், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தாரில் சேருவதற்கான வேட்பாளர்களாயிருந்தனர். அந்தத் தலைமுறைக்கான இறுதி சோதனை—அவர்கள் அந்தச் சோதனைச் செயல்முறையில் தோல்வியடைந்தவர்களாயிருந்தனர்—லேவியராகமம் 26 இல் உள்ள "ஏழு காலங்கள்" குறித்த அதிகரித்த வெளிச்சம் வந்தபோது ஆரம்பமானது. 1856 முதல் 1863 வரை, லவோதிக்கேயா செய்தி, 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மூன்றாம் தூதன் வந்ததினால் ஆரம்பமான காலப்பகுதியின் இறுதி கட்டத்தைக் குறித்தது. அந்தக் காலப்பகுதி தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் பதின்மூன்றாம் வசனம் முதல் பதினைந்தாம் வசனம் வரையிலான பகுதினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

“ஆரம்பத்தி ல் வசனம் இரு ந்தது ; அந்த வசனம் தேவனோடி ரு ந்தது ; அந்த வசனம் தேவனாயி ரு ந்தது . அது ஆரம்பத்தி லே தேவனோடி ரு ந்தது . சகலமு ம் அவனால் உண்டாயி ற்று ; உண்டானதொன்று ம் அவனாலல்லாமல் உண்டாகவி ல்லை. அவனு க்கு ள் ஜீ வன் இரு ந்தது ; அந்த ஜீ வன் மனிதரின் ஒளியாயி ரு ந்தது . அந்த ஒளி இரு ளிலே பி ரகாசி க்கி றது ; இரு ள் அதை உணரவி ல்லை.” ‘அந்த வசனம் மாம்சமாகி , எங்களிடையே வாசமாயி ரு ந்தார்; (நாங்கள் அவரு டைய மகி மையை கண்டோம்; அது பி தாவி ன் ஒரேபேறானவரு க்கு ரிய மகி மையாக, கி ரு பையு ம் சத்தி யமு ம் நிறைந்ததாயி ரு ந்தது)’ (யோ 1:1-5, 14).”

“இந்த அதிகாரம் கிறிஸ்துவின் கிரியையின் தன்மையையும் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்கமாக வரையறுக்கிறது. தன் பொருளை உணர்ந்து அறிந்தவராகிய யோவான், எல்லா வல்லமையையும் கிறிஸ்துவுக்கே ஒப்புவித்து, அவருடைய மகத்துவத்தையும் மேன்மையையும் கூறுகிறார். சூரியனிடமிருந்து வெளிச்சம் பாய்வதுபோல், அரிய சத்தியத்தின் தெய்வீக கதிர்களை அவர் பிரகாசமாக வெளிப்படுத்துகிறார். தேவனுக்கும் மனிதகுலத்துக்கும் இடையிலான ஒரே நடுவராக அவர் கிறிஸ்துவை முன்வைக்கிறார்.”

மனித மாம்சத்தில் கிறிஸ்து அவதரித்தார் என்ற போதனை ஒரு இரகசியமாகும்; அது “யுகங்களுக்கும் சந்ததிகளுக்கும் மறைக்கப்பட்டிருந்த அந்த இரகசியமே” (Colossians 1:26). இது பக்தியின் மகத்தானதும் ஆழ்ந்ததுமான இரகசியமாகும். “வார்த்தை மாம்சமாகி, நம்மிடையே வாசம்பண்ணினார்” (John 1:14). கிறிஸ்து தம்மேல் மனித இயல்பை ஏற்றுக்கொண்டார்; அது அவருடைய பரலோக இயல்பை விடத் தாழ்ந்த இயல்பாகும். இதுபோல தேவனுடைய அதிசயமான தாழ்மையான இறங்கிவருதலை வெளிப்படுத்துவது வேறில்லை. அவர் “தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை அருளும் அளவுக்கு உலகத்தை அன்புகூர்ந்தார்” (John 3:16). யோவான் இந்த அதிசயமான பொருளை எல்லாரும் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளைப் புரிந்துகொண்டு பிரகாசமடையும்படியாக இத்தனை எளிமையுடன் முன்வைக்கிறார்.

“கிறிஸ்து மனித இயல்பை வெளிப்படையாக மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் பாவனை செய்யவில்லை; அவர் அதை மெய்யாகவே ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் உண்மையிலேயே மனித இயல்பை உடையவராயிருந்தார். ‘பிள்ளைகள் மாம்சத்திலும் இரத்தத்திலும் பங்குள்ளவர்களாய் இருப்பதினால், அவரும் அதேபோல அவைகளில் பங்குகொண்டார்’ (எபிரெயர் 2:14). அவர் மரியாளின் குமாரன்; மனித வம்சாவளிப்படி தாவீதின் சந்ததியினருள் ஒருவராயிருந்தார். அவர் மனுஷன், அதாவது மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு என்று அறிவிக்கப்படுகிறார். ‘இந்த மனுஷன்,’ என்று பவுல் எழுதுகிறார், ‘மோசேயைவிட அதிக மகிமைக்கு தகுதியானவர் என்று எண்ணப்பட்டார்; ஏனெனில் வீட்டைக் கட்டினவன் வீட்டைவிட அதிக கௌரவம் உடையவன்’ (எபிரெயர் 3:3).”

“ஆனால், தேவனுடைய வார்த்தை கிறிஸ்து இப்பூமியில் இருந்தபோதைய அவருடைய மனுஷத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவருடைய முன்னிருப்பைப் பற்றியும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது. வார்த்தை ஒரு தெய்வீக அஸ்தித்வமாக, நித்தியமான தேவகுமாரனாக, தமது பிதாவுடன் ஐக்கியத்திலும் ஒன்றித்தன்மையிலும் இருந்து வந்தார். ஆதியின்றி இருந்த காலமுதலே அவர் உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக இருந்தார்; யூதரும் புறஜாதியாரும் ஆகிய பூமியின் சகல ஜாதிகளும், அவரை ஏற்றுக்கொண்டால், ஆசீர்வதிக்கப்படவேண்டியவர் அவரே. ‘ஆதியில் வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனுடனிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது’ (யோவான் 1:1). மனுஷரோ அல்லது தூதரோ படைக்கப்படுவதற்கு முன்னரே, வார்த்தை தேவனுடனிருந்தார், மேலும் தேவனாயிருந்தார்.”

“உலகம் அவராலே உண்டாயிற்று; ‘உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை’ (யோவான் 1:3). கிறிஸ்து எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கியிருந்தால், அவர் எல்லாவற்றுக்கும் முன்பே இருந்து வந்திருக்க வேண்டும். இதற்குரித்து சொல்லப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் இவ்வளவு தெளிவானவும் முடிவுரைப்பவையாகவும் உள்ளன; ஆகையால் யாரும் சந்தேகத்தில் விடப்பட வேண்டியதில்லை. கிறிஸ்து சாராம்சத்திலேயே தேவனாயிருந்தார், மேலும் உயர்ந்த அர்த்தத்திலும் அப்படியே இருந்தார். அவர் ஆதியந்தமற்ற நித்திய காலமெல்லாம் தேவனோடிருந்தார்; எல்லாருக்கும் மேலான தேவன், என்றென்றும் துதியுக்குரியவர்.”

“கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, தேவனுடைய தெய்வீக குமாரன், நித்தியத்திலிருந்தே இருந்தவர்; தனித்த நபராக இருந்தும், பிதாவுடன் ஒன்றாயிருந்தார். அவர் வானத்தின் ஒப்பிலா மகிமையாக இருந்தார். அவர் பரலோக புத்திசாலிகளின் தளபதியாக இருந்தார்; தேவதூதர்களின் ஆராதனையான பணிவணக்கம் அவருக்குரிய உரிமையாகவே அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது தேவனிடத்திலிருந்து அபகரித்ததல்ல. ‘கர்த்தர் தமது வழியின் ஆரம்பத்தில் என்னை உடையவராயிருந்தார்,’ என்று அவர் அறிவிக்கிறார்; ‘பூர்வகாலத்திலிருந்தே, தமது கிரியைகளுக்குமுன்பே. நித்தியத்திலிருந்து நான் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டேன்; ஆதிமுதல், பூமி உண்டாகுமுன்பே. ஆழங்கள் இல்லாதபோது நான் பிறப்பிக்கப்பட்டேன்; நீரால் நிரம்பிய ஊற்றுகள் இல்லாதபோது. பர்வதங்கள் நிலைபெறுமுன்பே, மேடுகள் உண்டாகுமுன்பே நான் பிறப்பிக்கப்பட்டேன். அவர் இன்னும் பூமியையும், வயல்களையும், உலகத் தூசியின் முதற்பகுதியையும் உண்டாக்காதிருந்தபோது. அவர் வானங்களை ஆயத்தப்படுத்தியபோது நான் அங்கே இருந்தேன்; அவர் ஆழத்தின் முகத்தின்மேல் வட்டத்தை வரையறுத்தபோது’ (நீதிமொழிகள் 8:22-27).”

“உலகத்தி ன் அஸ்தி வாரம் இடப்படு வதற்கு மு ன்பேகி றி ஸ்து பி தாவ
ஒன்றாயி ரு ந்தார் என்பதே உண்மையி ல் ஒளியு ம் மகி மையு ம் உள்ளன.
இது இரு ளான இடத்தி ல் பி ரகாசி க்கு ம் ஒளியாக இரு ந்து , அதை
தெய்வீ கமான, ஆதி யி லி ரு ந்த மகி மையால் ஒளிவீ சு மாறு செய்கி
தன்னிலேயே அளவற்ற மர்மமாயி ரு க்கி ற இந்தச் சத்தி யம், அணு க
மு டி யாதது ம் அறி வால் மு ழு மையாகப் பற்றி க்கொள்ள மு டி யாதது
ஒளியி னு ள் நிலைபெற்றி ரு க்கையி லு ம், பி ற மர்மமானது ம்
வேறு வி தமாக வி ளக்க மு டி யாதது மான சத்தி யங்களை வி ளக்கு கி
Selected Messages, book 1, 246–248.